

Inleiding

Een tijd geleden gaf ik aan te stoppen met schrijven. Ik doelde daarbij voornamelijk op het persoonlijke. Ik wilde niet langer het achterste van mijn tong laten zien. Gewoon lekker oppervlakkig bezig zijn. Maar het bloed kruipt waar het niet gaan kan. Mijn vingers jeuken. Ik ga het toch weer doen. Schrijven over mijn persoonlijke beslommeringen. Het achterste van mijn tong mag zwart op wit. Waarom zou ik het niet doen? Het slaat aan. Daar gaat het toch om? Als je oppervlakkig wilt lezen koop je maar een Donald Duck.

Deze bundel vol verhalen over mij, dochter Sarah-Anna en interviews met Spaanse bastaardhond Fido geeft een kijkje in ons leven tijdens een uitzonderlijke situatie. De Coronacrisis. Ik zal alles publiceren op Facebook. De kans is groot dat ik, als de crisis voorbij is, alle verhalen bundel en uitgeef in boekvorm. Maar voor nu blijf ik jullie bestoken via sociale media. Het gaat niet om de aandacht die dat met zich meebrengt.

Inleiding

Een beetje wel natuurlijk, maar... ik ben schrijver, dus ik schrijf. That's all.

Veel leesplezier.

Ronald

*I know I was born and I know that I'll die.
The in between is mine. I am mine.*

Pearl Jam

Film

Vlak voor de zon ondergaat maak ik mijn laatste wandeling van de dag met Fido. Ik heb het gevoel alsof ik in een futuristische wereld loop. Dat is ook zo. Kennen jullie de film 'I am Legend' met Will Smith en zijn herdershond? Een film over een virus dat 90% van de bevolking besmet met voor velen de dood als gevolg? Ik zal verder niet uitwijden over de film. Het is fantasie, maar toch. Dat beeld heb ik steeds voor ogen. Een man met een hond in een verlaten stad waar wilde dieren de dienst uitmaken. Het verschil is echter dat Fido geen herdershond is en ik bepaald niet op Will Smith lijk. Daarbij komt dat ik op het platteland wandel waar het meest wilde dier een mier is. Die kunnen overigens gemeen bijten.

Ja, we lopen in een futuristische wereld. Het zal nooit meer worden zoals een paar weken geleden. We weten niet wat de dag van morgen brengt. Dat is altijd zo geweest. Het wordt nooit meer als vroeger en de toekomst is ongewis. Ik word me er nu gewoon veel bewuster van. Daar ben ik vast niet de enige in. De

Film

verandering die nu plaatsvindt past niet in de lijn der verwachting van het beeld dat wij allen persoonlijk van de toekomst hebben. Dit had niemand kunnen zien aankomen. Nou ja... niemand. Ergens in een laboratorium aan de andere kant van onze aardbol werd een paar weken een laborant ontslagen. Hij had per ongeluk een buisje met een onbestemd goedje uit zijn vingers laten glippen.

De film loopt volgens mij goed af? Ik weet het niet meer. Kan iemand mij het einde vertellen?